

چهارشنبه 13 تیر 1397 - 20 شوال 1439 - 4 جولای 2018

تبعید دسته جمعی علمای بزرگ شیعه از عتبات عالیات عراق به ایران (1302 ق)

تبعید دسته جمعی علمای بزرگ شیعه از عتبات عالیات عراق به ایران (1302 ق)

پس از پایان جنگ جهانی اول و تسلط انگلستان بر امور کشور عراق، علمای نجف طی فتوایی، حضور آنان را محکوم کرده و علیه انتخابات فرمایشی عراق که تحت نظر انگلیس بود، احکامی صادر کردند. این عمل آنان با خشم مقامات انگلیسی مواجه شد از اینرو با اصرار استعمارگران، حاکمان عراق دستور تبعید علمای بین النهرین به ایران را صادر کردند. آیات عظام سید ابوالحسن اصفهانی، میرزا حسین نایینی، و سی تن دیگر از بزرگان دینی، از جمله علمای تبعید شده بودند. دولت ایران به محض اطلاع از این موضوع، فوراً دست به اقدام زد و سایر ماموران دولتی موظف شدند از علما به وضع شایسته و استقبال و تجلیل نمایند و آنچه لازمه احترام و بزرگداشت است درباره آنان اجرا کنند. این تبعید، واکنش شدید علمای ایران را دربرداشت و تجمعات اعتراضی و آمیزگی در تهران و شهرستانها بر پا گردید. پس از مدتی علمای تبعیدی وارد قم شده و مورد استقبال گرم مردم و روحانیون قرار گرفتند. دولت ایران به این هتک حرمت نسبت به فقها اعتراض کرد و از دولت عراق خواست به هر نحو ممکن، از آنان اعاده حیثیت شود. در نتیجه، حکومت عراق، نمایندگان ویژه و هیأتی را به تهران فرستاد تا درباره بازگشت آقایان مراجع مذاکره کنند و قرار شد هرکدام که مایل بودند بدون قید و شرط به عراق برگردند. سرانجام این بازگشت به وضع آبرومندی انجام گرفت.

امضای عهدنامه بین ایران و عراق در مورد اختلافات مرزی دو کشور، تحت فشار انگلستان (1316 ش)

اختلافات مرزی درباره اروندرود از سال 1300؛ها قبل مورد منازعه دو کشور ایران و عراق بود. از این رو در سال 1311 ش با سفر مقامات بلند پایه عراق به ایران، قرار بر رفع این اختلافات گردید ولی با کارشکنیهای پنهان استعمار بریتانیا این مذاکرات به نتیجه مطلوب دست نیافت. در این حال، عراق در سال 1313 ش رسماً به جامعه ملل شکایت کرد و ایران را به نادیده انگاشتن تعهدات مرزی متهم نمود. این شکایت، اختلافات دو کشور را افزایش داد و این مسأله برای نخستین بار به ارگانهای بینالمللی کشیده شد. در همین اوضاع که جو تشنج بالا گرفته بود، وزیر خارجه عراق در سال 1314 برای مذاکرات پیرامون حل اختلافات مرزی وارد تهران شد و اعلام کرد که آماده و آند تا مرز رسمی دو کشور را به رسمیت بشناسند. ایرانیها نیز که تحت فشار مستقیم و غیر مستقیم دولتمردان انگلیسی برای رفع اختلافات خود با عراق و تشکیل یک جبهه مشترک برای جلوگیری از نفوذ شوروی به خاورمیانه قرار گرفته بودند به ناچار با این درخواست موافقت کردند. در نتیجه، عراق شکایت خود را رسماً از جامعه ملل پس گرفت. سرانجام در تاریخ 13 تیرماه 1316 ش (4 ژوئیه 1937 م) عهدنامه و میان ایران و عراق زیر فشار و نفوذ انگلستان به امضا رسید که در جهت منافع انگلستان در منطقه بود. این عهدنامه در اسفند آن سال در مجالس دو کشور تصویب و در سی و ام خرداد سال 1317، اسناد آن در بغداد میان وزرای خارجه دو کشور مبادله شد. مدتی پس از امضای این عهدنامه، باز هم اختلافات دو کشور ادامه یافت تا اینکه در حدود چهل سال بعد نیز قرارداد 1353 ش برابر با 1975 الجزایر بین دو طرف به امضا رسید.

درگذشت استاد "محمد معین" ادیب برجسته معاصر (1350 ش)

دکتر محمد معین در سال 1297 ش در شهر رشت و در خانواده و ای روحانی به دنیا آمد. به هنگام طفولیت، نخست مادر و پس از 5 روز پدر را از دست داد و از آن پس، پدر بزرگش به تربیت وی همت گماشت. وی پس از اخذ دیپلم، لیسانس ادبیات و فلسفه و علوم تربیتی را از دارالفنون گرفت و به وسیله آموزش مکاتیب و ای، از آموزشگاه روانشناسی بروکسل (بلژیک) خطشناسی، قیافه شناسی و مغزشناسی را فرا گرفت. این ادیب سرشناس اولین فرد دارای درجه دکترای ادبیات فارسی در ایران است. در سال 1336 که سازمان لغتنامه دهخدا به دانشکده ادبیات دانشگاه تهران انتقال یافت، طبق اساسنامه شورای دانشگاه، ریاست آن سازمان به عهده دکتر معین محول گردید. از این استاد بزرگ ادب فارسی تالیفات متعددی بر جای مانده که فرهنگ لغت و اعلام معین، مشهورترین آنهاست. وی علاوه بر اخذ نشان و هیأت متعدد علمی در داخل کشور، در پائیز 1340 ش نیز از طرف دولت فرانسه، نشان عالی هنر و ادب را دریافت کرد. دکتر معین در نهم آذر 1345 ش در دفتر گروه زبان و ادبیات فارسی دچار بی هوشتی موقت شد و در بیمارستان بستری گردید. بر اثر همین عارضه وی به حالت اغما افتاد و در مرداد 1346 با همان حال جهت معالجه به کانادا اعزام شد. معالجات سودی نبخشید و سرانجام پس از حدود 5 سال که در اغما بود در 13 تیرماه 1350 در 53 سالگی به رحمت ایزدی پیوست.

دستگیری امام کاظم (ع) به دستور هارون (179 ق)

هارون یکی از خلفای ستمگر عباسی و هم دوره با امام موسی ابن جعفر علیه السلام، از بیم محبوبیت و نفوذ امام، کسانی را در مدینه بر حضرت گماشته بود تا از آن و چه در گوشه و کنار خانه امام علیه السلام می گذرد، وی را آگاه کنند. او از محبوبیت بسیار و معنویت نافذ امام علیه السلام سخت بیمناک بود. نفوذ معنوی امام موسی

روز ملی و استقلال "ایالات متحده آمریکا" از انگلستان (1776م)

کشور جمهوری فدرال ایالات متحده آمریکا با 364/363/9 کیلومتر مربع وسعت در قاره آمریکای شمالی و در کنار اقیانوس آرام و اطللس قرار دارد. پایتخت آمریکا، واشینگتن دی سی و شهرهای مهم آن، نیویورک، لس‌آنجلس، شیکاگو، دیترویت و فیلادلفیا می‌باشند. جمعیت آمریکا حدود 278 میلیون و پانصد هزار نفر می‌باشد. پیش‌ریلم؛ بین‌ریلم؛ می‌ریلم؛ شود جمعیت آمریکا تا سال 2025 در حدود 326 میلیون نفر گردد. واحد پول این کشور دلار و زبان رسمی آنها انگلیسی است. سرزمین آمریکا طی هزاران سال، محل زندگی سرخ‌ریلم؛ بوستان بود تا این که پس از کشف این سرزمین در اواخر قرن پانزدهم، کشورهای مختلف اروپایی هر کدام قسمتی از آمریکا را تصرف کردند. با مهاجرت بیشتر اروپاییان، میلیون‌ریلم؛ ها برده آفریقایی نیز برای کار در مزارع و کارخانه‌ریلم؛ ها به آمریکا آورده شدند. از اوایل قرن هجدهم، نهضت استقلال‌ریلم؛ طلبی در آمریکا آغاز شد و مهاجرنشینان با کمک نیروهای انگلیسی، سربازان فرانسوی را از آمریکا بیرون راندند. پس از این پیروزی، مهاجران به مخالفت با انگلیسی‌ریلم؛ ها برخاسته و در سال 1775م جنگ دو طرف آغاز شد. این جنگ علی‌رغم اعلام استقلال آمریکا در 4 ژوئیه 1776م همچنان ادامه یافت تا این که در سال 1778 به شکست انگلیس و استقلال نهایی آمریکا منجر شد. پس از آنکه با اتحاد میان 13 ایالت مهاجرنشین، کشور ایالات متحده آمریکا پا به عرصه جغرافیای سیاسی گذاشت، دست‌ریلم؛ یابی و تسلط بر تمامی مناطق حد فاصل اقیانوس اطللس و اقیانوس آرام در برنامه هیأت حاکمه این کشور قرار گرفت. براین اساس به وسیله تهدید، تطمیع، معامله، تصرف و خرید، سایر مناطق موجود، تحت سیطره آمریکا درآمد و در این راه بسیاری از بومیان محلی و نیز سرخ‌ریلم؛ بوستان این مناطق، قربانی اهداف استکباری دولت مردانی شدند که در راه تشکیل امپراتوری خود، از هیچ جنایتی روی‌ریلم؛ گردان نبودند. به این ترتیب در فاصله یک قرن، تعداد ایالات از 13 به 50 ایالت افزایش یافت. بر اساس قانون اساسی، هر یک از ایالت‌ریلم؛ ها در قلمرو خود دارای استقلال داخلی هستند، گرچه در سال‌ریلم؛ های اخیر حدود و اختیارات دولت فدرال افزایش یافته است. دولت آمریکا در ابتدا به مسائل داخلی پرداخت و سپس بر اساس دکترین مونروئه در نیمه نخست قرن نوزدهم، به دول اروپایی در مورد دخالت احتمالی در امور داخلی قاره آمریکا هشدار داد. این سیاست انزوای طلبی در پایان جنگ جهانی دوم و از نیمه قرن بیستم کنار گذاشته شد و این کشور به عنوان یکی از دو قدرت برتر جهان وارد عرصه بین‌ریلم؛ المللی گردید و دوران جنگ سرد را شکل بخشید. اگرچه در این مقطع، رویارویی شرق و غرب به جنگ مستقیم آمریکا و شوروی منجر نشد، اما دامنه دخالت‌ریلم؛ های آمریکا در امور داخلی کشورها و حضور تجاوزکارانه این کشور، از جنوب شرق آسیا تا جنوب آفریقا و از منطقه خاورمیانه تا آمریکای جنوبی، بیش از ده کشور را در برمی‌ریلم؛ گرفت. دخالت نظامی در کره، آنگولا، گرانادا، ویتنام ... نمونه‌ریلم؛ هایی از عملکرد آمریکا در دوره جنگ سرد است. اما این دوران 45 ساله با فروپاشی شوروی خاتمه یافت و پس از آن آمریکا با اعلام نظم نوین جهانی به عنوان قدرت واحد جهانی به تحکیم موقعیت خود پرداخت و در فاصله زمانی حدود 10 سال، به 10 کشور جهان لشکرکشی نمود. عملیات نظامی در هائیتی، سومالی، پاناما، عراق و افغانستان و دخالت‌ریلم؛ های بی‌ریلم؛ شمار آشکار و پنهان این کشور نشان دهنده جهت‌ریلم؛ گیری جدید و روش مداخله‌ریلم؛ جویانه آمریکاست. علیه‌ریلم؛ السلام در دستگاه حاکم به‌ریلم؛ جدی بود که کسانی مانند علی بن یقطین صدراعظم (وزیر) دولت عباسی، از دستداران حضرت موسی بن جعفر علیه‌ریلم؛ السلام بودند و به دستورات حضرت عمل می کردند. سرانجام بدگویی‌ریلم؛ هائی که اطرافیان از امام کاظم علیه‌ریلم؛ السلام کردند در وجود هارون کارگر افتاد. وی در سفری نیز که در سال ۱۷۹ق به حج رفت، پیش از پیش به عظمت معنوی امام علیه‌ریلم؛ السلام و احترام خاصی که مردم برای امام موسی الکاظم علیه‌ریلم؛ السلام قائل بودند، پی برد. هارون سخت از این جهت، نگران شد. وقتی به مدینه آمد و قبر منور پیامبر اکرم صلی‌ریلم؛ الله علیه و آله و سلم را زیارت کرد، تصمیم بر جلب و دستگیری امام علیه‌ریلم؛ السلام یعنی فرزند پیامبر صلی‌ریلم؛ الله علیه و آله و سلم گرفت. وقتی قرار شد آن حضرت را از مدینه به بصره آورند، دستور داد چند کجاوه به کجاوه امام علیه‌ریلم؛ السلام ببندند و بعضی را نابهنگام و از راه‌ریلم؛ های دیگر ببرند، تا مردم ندانند که امام علیه‌ریلم؛ السلام را به کجا و با کدام کسان بردند، تا یأس بر مردمان چیره شود و به نبودن رهبر حقیقی خویش خو گیرند و سر به شورش و بلوا برندارند و از تبعیدگاه امام علیه‌ریلم؛ السلام بی خبر بمانند. و این‌ریلم؛ همه بازگوکننده بیم و هراس دستگاه بود. هارون، امام موسی کاظم علیه‌ریلم؛ السلام را - با چنین احتیاط ها و مراقبت‌ریلم؛ هایی - از مدینه تبعید کرد و چندین سال امام علیه‌ریلم؛ السلام از این زندان به آن زندان انتقال می یافت. شگفت آن‌ریلم؛ که، هارون با توجه به شخصیت والای موسی بن جعفر علیه‌ریلم؛ السلام پس از درگذشت و شهادت امام علیه‌ریلم؛ السلام نیز اصرار داشت تا مردم این خلاف حقیقت را بپذیرند که حضرت موسی بن جعفر علیه‌ریلم؛ السلام مسموم نشده بلکه به مرگ طبیعی از دنیا رفته است.